

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnost **NEDĚLNÍČEK**

Koně pod kapotou Škody Fabia vyměněny za koně bez kapoty ?
Ale kde bude tento tvor ustájen?

LISTOPAD 2013

SLŮVKO FARÁŘE

Něco se děje *aneb* když u vás „straší“ – 2. díl

(pokračování říjnového slůvka)

Uvědomoval jsem si, že mám před sebou lidi, kteří asi nebudou znát žádné odborné teologické výrazy, ani nebudou zapálenými křesťany nebo něco podobného. Měl jsem před sebou lidi, kteří prostě potřebovali pomoc. A z jejich pohledu pomoc jakoukoliv.

Připomněli jsme si skutečnost, že člověk není pouze tělo, ale má i duši. V tom jsme se shodli. Dále byla shoda v tom, že po této zemi se nepohybují pouze andělské bytosti a dokonalí lidé, ale jsou tady i nejrůznější bolesti, utrpení, zlo v nejrůznějších podobách a v neposlední řadě tady řádí smrt, kterou lidé někdy považují za tzv. „jedinou spravedlnost“.

A jelikož je mezi lidmi někdy hodně negativního a zlého, což může v neposlední řadě způsobit například i zlobu, násilí a nenávist nebo ještě další těžké věci, mohou se tyto skutečnosti projevit a ovlivnit třeba i odchod lidské (lidských) bytosti z tohoto světa. Lidské nitro však potřebuje zakusit při odchodu z tohoto světa tak důležité věci, jako je smíření, odpuštění a vůbec uvolnění nejrůznějších pout, která brání pokojnému odchodu lidské duše na „druhý břeh“. A tak se stává, že takto spoutané duše – lidsky řečeno – bloudí a hledají pomoc. Někdy zrovna v místech, kde například žily, nebo je k dotyčné lokalitě poutala nějaká souvislost, událost, případně vztah.

„A tak je možné, že se zrovna vy setkáváte s takovýmto případem, kdy „strašidla“ jsou vlastně PO POMOCI prahnoucí duše. Znovu zdůrazňuji, že je to možné“.

Nabídl jsem tedy dotyčnému manželskému páru velmi starý obřad požehnání domu. Rádi přijali. Musím přiznat, že v takovýchto chvílích někdy prožívám vnitřní boj, zda žadatelé vnímají nabídnutou pomoc jako magii nebo jako opravdový projev Boží moci. Hraniční linka mezi oběma pohledy je totiž velmi tenká...

Přišel domluvený den a s rodiči a dvěma dětmi jsme prožili obřad požehnání. Chvíli jsme pak poseděli u čaje.

Asi po třech měsících jsme se s majitelem domu setkali. Nechtěl jsem se ptát na situaci u nich doma a ani to nebylo potřeba. Začal mluvit sám a byla to především jednoduchá „chlapská“ forma poděkování za pomoc. Věci se totiž daly do pohybu... Jak? No prostě příznivě.

„Postavy nebo „stíny“ jsme už nespatriili“, říká onen muž, „pouze mladší syn je občas vídával, ale už nebyly tmavé ale světlé a slábly. Konečně máme klid“ – povzdychl si s úlevou.

Měl jsem a stále mám z toho radost. Takových případů jsem zažil několik. Jsem rád, když se občas někdo zeptá, zda by bylo možné „vysvětit“, přesněji řečeno požehnat jejich dům nebo byt. Je to prastarý obřad, který lidé často společně prožívali, ale který v době shonu, kdy na nic není vlastně čas, jaksi zapadl. Žehnání je úkon, kdy vzýváme boží moc a ochranu, tak proč toho nevyužít? V dětství jsme četli pohádkové příběhy o tom, jak Honza (nebo jiný hrdina) měl v obydlí, kde strašilo udělat kolem sebe kruh posvěcenou křídou, jak měl používat tzv. svěcenou vodu a jak zlí duchové na něj nemohli... Pokud jsme v téhle oblasti zůstali na úrovni pohádek, je velmi vhodné tento postoj změnit.

Boží moc je stále stejná, pouze ji člověk nehledá a raději se mnohdy trápí... Inu když to tak chce...

Pavel Kuchař, farář

Obrázek namaloval p. Josef Vidlák

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na listopad 2013

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	4.11.	17.00	Za + Josefa Kupku, manželku, rodiče a sourozence z obou stran	
Út	5.11.	6.30	Za živé a + farníky	
Út	5.11.	Záb 17.00	Za + Karla Kosela a za oběti válečných konfliktů	
St	6.11.	17.00	Za živou rodinu a + rodiče	
Čt	7.11.	17.00	Za Jana Duxu a rodiče z obou stran	
So	9.11.	7.00	Za + Lýdii Rakúsovou – měsíční	
Ne	10.11.	7.00	Za + rodiče Konopkové, příbuzenstvo, duše v očistci a za živou...	
Ne	10.11.	Záb 8.30	Za + Adélu Kobierskou – výroční a za + manžela	
Ne	10.11.	10.00	Za členy Živého růžence	
Po	11.11.	17.00	Za Marii Bittovou, manžela, sourozence a živou rodinu	
Út	12.11.	6.30	Za živé a + farníky	
St	13.11.	17.00	Za + Františku Nevřelovou a Annu Ratajovou, jejich manžely,...	
Čt	14.11.	17.00		
Pá	15.11.	Záb 17.00	Za Karla Kampase a rodiče	
So	16.11.	7.00	Za Lenku Švarcovou, Emericha Kozla, sestru a + rodiče	
Ne	17.11.	7.00		
Ne	17.11.	Záb 8.30	Za Břetislava Bílka, manželku a dvoje rodiče	
Ne	17.11.	10.00		
Po	18.11.	17.00	Za Arnošta Lainku, manželku a rodiče z obou stran	
Út	19.11.	6.30	Za živé a + farníky	
St	20.11.	17.00	Za + Františka Kozelku, dvoje rodiče, přízeň a duše v očistci	
Čt	21.11.	17.00	Za + Ursulu Hluchníkovou a živou rodinu	
Pá	22.11.	Záb 17.00	Za Anežku Laškovou, manžela a dvoje rodiče	
So	23.11.	7.00	Za + Josefa Weczerka – výroční	
Ne	24.11.	7.00	Za + Zdeňku Janíkovou – měsíční	
Ne	24.11.	Záb 8.30	Za Františka Dedka, syna a dvoje rodiče	
Ne	24.11.	10.00		
Po	25.11.	17.00	Za Pavla a Adélu Hnilkovy, za + rodiče a dva zetě	
Út	26.11.	6.30	Za živé a + farníky	
St	27.11.	17.00	Za + Arnošta Peřicha, zetě a dvoje rodiče	
Čt	28.11.	17.00	Za + Marii Moravcovou – měsíční	
Pá	29.11.	Záb 17.00	Za Františka Pačku, manželku, dva syny, + rodinu a duše v oči...	
So	30.11.	13.00	Poděkování za 50 let společ. života manželů Vavřínkových, dar...	
So	30.11.	ČK 16.00	Za + Fidelise Kašpara, manželku a zetě	
Ne	1.12.	7.00		
Ne	1.12.	Záb 8.30	Za Helenu Vrchoveckou, manžela, rodiče Vavrečkovy a děti	
Ne	1.12.	10.00		

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

!!!

PŘÍPRAVA K BIŘMOVÁNÍ - LISTOPAD

SOBOTA 23.11.2013 v 16.00 na faře

Víkend ve Zlatých Horách

Na jaře tohoto roku jsem oslovil všech 22 rodin, jejichž dítě bylo v roce 2012 u 1. sv. přijímání, že bychom mohli na státní svátek 8.5. podniknout skoro dvoudenní výlet do Zlatých Hor. Z přihlášených 6 rodin se polovina průběžně odhlásila, a proto se termín zrušil. Nedalo mi to a znovu jsem stejný počet rodin oslovil koncem června krátkým dopisem, že bychom se mohli o výlet pokusit o prvním víkendu v říjnu. Je těžké najít termín, vyhovující všem, je to skoro nemožné. V takto dostatečném předstihu se nakonec nasbíralo pět rodin a vyrazili jsme směr Jesenicko. Jak to probíhalo a jaké to bylo? To vám sdělí zúčastněné děti samy. PKF

O víkendu 5.- 6. října jsem se společně s rodiči, spolužáky a naším panem farářem zúčastnil výletu do Zlatých Hor. Program byl opravdu nabitý a i sluníčko si dalo říct a hrálo.

V sobotu jsme navštívili Zlatorudné mlýny, tkalcovské muzeum na Rejvízu, místní kostelík i faru. Pak jsme se přemístili na ranč a jezdili na koních. Po večer-ním výborném řízku jsme si zahráli bowling a na chodbě ubytovny fotbálek. V neděli nás pan farář zavedl lesem plným hub do kaple sv. Anny. Nedělní mše se zúčastnili i motýli :- M.G.

Krásný víkend ve Zlatých Horách

První říjnový víkend jsme jeli spolu s některými spolužáky, jejich rodiči a panem farářem do Zlatých Hor.

Po příjezdu jsme pěšky vyrazili na Zlatorudné mlýny, kde nás čekala krásná prohlídka. Mohli jsme se podívat, jak vypadá kus zlata. Po příchodu zpět na hotel jsme vyrazili na Rejvíz a tam jsme navštívili tkalcovské muzeum. Odpoledne jsme strávili na ranči u koní. Bylo tam moc fajn, protože si každý mohl vyzkoušet jak se o takového koně starat a potom jsme se na koních všichni projeli. Večer jsme šli na bowling a krásně jsme si zahráli. Druhý den ráno jsme se vydali na mši do kaple sv. Anny v Ondřejovicích – Javorné. Po mši jsme se prošli dál do lesa a nasbírali spoustu hřibů.

Pak jsme šli na oběd do hospody. Po výborném obědě jsme vyšli ke kapli sv. Rocha, odkud byl hezký výhled na Zlaté Hory. Prošli jsme městem a vydali se k autům, kde jsme se všichni rozloučili a vydali se na cestu domů. Byl to nádherný víkend a moc jsme si ho užili. ☺

V.V.

Koňský škleb

Vlečka dobytá

Výlet do Zlatých Hor

V sobotu jsme jeli na výlet do Jeseníků a čekal tam na nás pan farář u hotelu Praděd. Po ubytování jsme jeli na rýžové Mlýny. Tam se rýžovalo kdysi zlato. Potom jsme jeli na Rejvíz podívat se do kostela a do staré tkalcovny.

Z tkalcovny jsme spěchali na koně a projížděli jsme se na nich po lese. Když jsme pojezdili, tak jsme šli na dobrou večeři. A nakonec jsme hráli bowling.

V neděli jsme šli do kapličky sv. Anny doprostřed lesa. V kapličce jsme měli krátkou mši a litali tam motýli. Zpátky lesem jsme nasbírali hodně hub.

Nakonec jsme vyběhli na malý kopeček, kde byla kdysi válka, a proto tam postavili kapličku sv. Rocha.

Nám všem se to moc líbilo a panu faráři nejvíc.

T.H.

nejmenší žokejka

konkurent žokeje

Šípková slavnost 2013 (Hagebuttenfest 2013)

Byli jste na Šípkové slavnosti? Nebyli?
Tak tady máte pár informací:

Přivítání: paní učitelka Marcela Bilíková s panem farářem Pavlem Kuchařem, každý dostal voničku vyrobenou dětmi ZŠ *(byli taci, co se ju odněsli v rukách, bo ty sicherheizky jim robi d'ury do anzugu aji do kleidu)*.

Prostory: vestibul, sál, stoly vyzdobeny pěkně a tematicky, podzimní barvy a příroda *(fajne barevne lišči, oškubane od zamku, kolem rybníka až ku hřbitovnému muru, po šípkach ani pamatky, pry jich po celym Benešově oškubala jakasi roba na marmeladu)*.

Zahájení: pan učitel Leon Hahn, po něm i pan farář Pavel Kuchař *(pan farař muvil meň, ale byla větči sranda-kdo posluchal a někecal mu do teho, ten vi)*.

Program:

- hudební produkce skupiny OH Band p. učitele L. Hahna *(fajně hráli, aji se bylo na co divač)*,
- dynamické taneční představení dětí ZŠ -The Bubbles *(bych se rozsypal, tak tancovač)*,
- scénka dětí 5. třídy - bezchybný výkon interpretů, satirický a sebeironický přístup autora *(srandovni, no...: pry z dolnobenešovske familie, ale němuvili po našemu, kdo ty scenky piše?)*,
- vědomostní soutěž pro páry *(i ja jsem měl problémy, čežke to bylo)*,
- házení šipek *(chlopi, kere vachovaly jejich roby, jich hazali až do vinarny a potym jich tam dluho hledali- hazali a hledali tam ty šípky, ni ty svoje roby)*,
- tombola s více než 100 pěknými cenami *(fajne ceny, žadne zeitungy jak loni, vim o čim muvim, s mojum robum sme vyhráli 4 ceny a aji 1. cenu vyhrál chlop z partije u našeho stola)*.

Občerstvení: bohatý výběr nápojů a pochutin u baru *(žimne pivo, fajne vino, ostrá gořalka a to všecko dokupy = celu nedělu bolehlav)*, ve

vstupence placená teplá večeře v restauraci Neptun (*vyborne, jak od moji muti*).

Po celou dobu vládla dobrá nálada (*enem někere roby struhaly ksichty na svoje připite chlopy*), všímaví zaregistrovali cizí tváře-pár farníků ze Zlatých Hor (*něbyli na take akci první raz, bo dobře pařili*), bratr pana faráře s manželkou (*ti Kuchaři to su tanzmeistři, to je jasne*).

Škoda, že jste na akci nebyli, pár volných míst by se našlo a takovou akci je lepší zažít, než si o ní přečíst. (*4 volne stoly po dvanacti luďach, to je 48 listku, po 200 korun to je 9 600, pan farař by moh složiť akontaci na tu svoju vysněnu novu Daciu, či co to chce*).

Omlouvám se za své prostořeké druhé já, které musí mít poslední slovo (*no jak ta moja roba*). A příští rok, na který už se těším, přijďte i vy.

HH

=====

VE ŠKOLE JEŽÍŠOVĚ

Téma setkání:

Termín setkání:

Čas a místo setkání:

Štěpán – svědectví víry

Středa 7. listopadu 2013

17:50 ve Farním sále

Texty k nastudování:

- Sk 6, 7-15
- Sk 7, 54-60
- 2 Tim 1
- Jak 2, 14-26
- Lk 18, 1-8

Štěpán před veleradou

Kamenování Štěpána

Nestyd' se vydávat svědectví

V9ra bez skutků je mrtvá

Podobenství o soudci a vdově

Každý z nás potřebuje lidi, kteří se k němu dobře chovají...

Autor fotografie: IMA

Každý z nás někoho potřebuje

„Potřebuji tě!“ Toto slovo jsme už ve svém životě někomu řekli. A blaze tomu, kdo má někoho, kdo mu odpoví: „No jasně! Pomohu ti.“ Jako lidé máme mnohé potřeby. Potřebujeme stravu, oblečení, někdy i léky. Ale nejvíc potřebujeme lidi. A to nejen kvůli různým službám - od řidiče autobusu až po prodavačku. Ještě více potřebujeme lidi, kteří se k nám prostě dobře chovají, kteří nás mají rádi, kteří pro nás mají pochopení. Jak moc takové lidi potřebujeme, zpozorujeme, teprve když nám schází. „Škoda, že jsi tu tehdy nemohl být, tolik jsem tě potřeboval...“ – mít někoho, kdo by mě utěšil, kdo by mi poradil nebo s kým bych se mohl podělit o svou radost.

Každý z nás je důležitý

Jako lidé jsme odkázáni na sebe navzájem. Nikdo nemůže žít jen sám pro sebe. Dávání a přijímání patří k sobě. Obojí vytváří naše člověčenství, obojí dává našemu životu lidský rozměr. Důležití můžeme být pro druhé naší prací, službou, blízkostí a podporou... Od druhého tedy nemůžeme jen něco požadovat, pro druhého je nutné také něco dělat. A je pozoruhodné, jak příjemný zážitek je, že nás někdo potřebuje.

I ty můžeš být užitečný

Existují ale lidé, kteří by pro někoho něco rádi znamenali, avšak nikdo od nich nic neočekává. „Tak rád bych něco dělal – ale nikdo mě nepotřebuje!“ Ale ano – je někdo, kdo tě určitě potřebuje: Bůh! „Potřebuji tě,“ říká Bůh i tobě... Bůh i skrze tebe chce ve světě něčím pohnout. Máš být jeho „vyslankyní“, „vyslancem“, či „poslem“ (posel = anděl - z řeckého "angelos"). Ne snad na velkém velvyslanectví, ale možná můžeš být "jen":

- člověkem, se kterým si může popovídat zatrpklá sousedka,
- maminkou pro dítě, které potřebuje lásku,
- dítětem pro starou maminku, která potřebuje péči,
- charitativní pracovnící ve své obci, i kdyby mělo jít jen o navštěvování nemocných,
- člověkem, který s úsměvem pustí sednout něhoho staršího,
- člověkem, který k tomu, co normálně dělá, přidá i laskavý "přídavek" - úsměv, milé slovo...

Není malých rolí...

Co v souvislosti pomoci druhým znamená slovo „jen“?! Kdo dokáže více: lékař, který jen odsune smrt, anebo tvá přítomnost, kvůli které umírající není sám? Nesmíme se klamat: Bůh nás mnoha způsoby používá pro své plány spásy. Jsme si tak navzájem pomocníky a průvodci k Bohu. „Potřebuji tě,“ říká i tobě Bůh. Zeptej se ho právě nyní: „Bože, kde bych ti mohl být užitečný?“ Jistě časem zaslechneš jeho odpověď, pokud budeš pozorně naslouchat jeho tichému hlasu. Bůh mluví! Jen my jsme někdy příliš hluchí...

Zpracováno podle knížky:
Joachim Wanke [Postavit světlo na svícen](#),
kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství.

Věra Dudová

SVĚTEC MĚSÍCE

Svatá Cecílie – panna a mučednice

Památka 22. listopadu

Svatá Cecílie požívá v katolické církvi zvláštní úcty již od nejstarších časů. Legenda klade mučednictví sv. Cecílie kolem roku 230. Vypravuje se, že v té době byli křesťané tvrdě pronásledováni a za svou víru vražděni. Papež Urban se musel před svými pronásledovateli skrývat v podzemních katakombách a bylo velmi nebezpečné se s ním stýkat.

Legenda dále uvádí: Cecílie pocházela z bohaté římské rodiny a byla od útlého mládí vychovávána ke křesťanské víře. Lnula k tichému životu v domácnosti a vyhýbala se hlučným oslavám. Ráda hrála na hudební nástroje a bavila se zpěvem. Aby byla ve své víře co nejvíce spojena s Ježíšem Kristem, zavázala se mu slibem ustavičného panenství. Rodiče nevěděli o jejím slibu a zasnoubili ji pohanskému mláďenci Valeriánovi. Cecílie stála před rozhodnutím, zda má splnit svůj slib nebo vyhovět rodičům. V noci měla zjevení, při němž jí bylo sděleno, aby uposlechla rodiče. Po svatbě svěřila tajemství svého slibu manželovi. Valerián byl upřímným křesťanským duchem Cecílie natolik nadchnut, že i on se dal papežem pokřtít a přijal tak křesťanskou víru. Po příkladu Valeriána se nechal pokřtít i jeho bratr Tiburc. Oba bratři v dobách nelibostného pronásledování křesťanů v Římě poskytovali stíhaným věřícím úkryt a všemožně pomáhali jejich příbuzným. To nezůstalo bez povšimnutí římského prefekta, který bratry nechal uvrhnout do žaláře. Valerián i Tiburc raději přijali trest smrti, než by zradili své křesťanské vyznání. Aby mohli dokonat obrácení svého přítele Maxima na

křesťanskou víru, vyžádali si od prefekta den odkladu pro svou popravu. I Maxim za křesťanskou víru zaplatil nejkrutější daní – byl ubit k smrti holí.

Když viděla Cecílie mučednickou smrt svých nejbližších, rozdala všechn svůj majetek chudým, aby se nestal kořistí hrabivého prefekta. Ten ve své zuřivosti nad ztrátou zisku i Cecíliiným veřejným přiznáním ke křesťanské víře k Bohu dal ji zavřít do přetopené lázně, aby se udusila vedrem a horkou parou. Cecílie tyto útrapy vydržela den a noc. Prefekt proto přikázal popravit ji stětím. I když kat své oběti zasadil tři rány do šíje, těžce zraněná ještě tři dny žila. podle pověsti zemřela 22. listopadu – což je až do dnešní doby den, kdy se svěťí její památka.

Umučená těla sv. Cecílie, Veleriána i Tiburcia byla křesťansky pochována na pohřebišti u Říma za branou Appiovou. Papež Paschal I. přenesl roku 822 ostatky sv. Cecílie do chrámu sv. Cecílie v Římě. Odtud získal císař Karel IV. část této relikvie a umístil ji v chrámu sv. Víta v Praze. Sv. Cecílie se pokládá od pradávna za patronku chrámové hudby a hudebníků.

Podnět k tomu patrně dala legenda o její svatbě: Když za svatebního veselí hrála veselá hudba, ozývala se v srdci nevěsty hudba jiná, svatější, která ji povznášela do nebe k Ježíši Kristu. Z legendy je takké patrné, že byla hudebně vzdělána. Sv. Cecílie bývá většinou zobrazována jako spanilá panna hrající na varhany, nebo jak s modelem varhan vzhlíží k nebesům. Odznaky jejího panenství a mučednictví bývají na obrazech věnec lilí a palma.

NEDELNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

NAVZDORY VŠEMU

Jeden rabín prchal s manželkou a malým synkem před nacistickou policií. Za bouřky musel v noci přeplavat jezero. Jejich loďka se ve vlnách převrátila a ženu se synem pohltila voda.

Rabín se je snažil zachránit, ale marně. Z posledních sil doplaval ke břehu. Vyčerpaný a zničený bolestně poklekl, zvedl ruce k nebi a modlil se: „Bože Izraele, utekl jsem až sem, abych ti mohl lépe sloužit, abych mohl zachovávat tvá přikázání a světit tvé jméno. Ty jsi učinil tohle všechno, abys zkoušel mou víru. Já vím, že ty můžeš všechno. Ale i kdybys mě chtěl svést, abych opustil tvé cesty, můj Bože, přísahám, že se ti to nepovede. Můžeš mi zasazovat tvrdé rány, vzít mi to nejlepší i to, co je mi nejdražší, můžeš mě mučit k smrti. Ale nikdy v tebe nepřestanu věřit. Budu tě milovat vždycky a všude, tobě navzdory.“

*Prosil jsem Boha o sílu,
abych mohl dosáhnout svých cílů.
Stal jsem se slabým,
abych se naučil pokorně poslouchat.*

*Prosil jsem o zdraví,
abych mohl vykonat velké věci.
Stal jsem se nemohoucím,
abych mohl vykonat ještě větší věci.*

*Prosil jsem o bohatství,
abych mohl být šťastný.
Byla mi dána chudoba,
abych zmoudřel.*

*Prosil jsem o moc,
aby si mě lidé vážili.
Byla mi dána slabost,
abych cítil, že potřebuji Boha.*

*Prosil jsem o věci,
abych si mohl užívat života.
Byl mi dán život,
abych si mohl užívat věcí.*

*Nedostal jsem nic z toho,
oč jsem žádal,
ale všechno, v co jsem doufal.
Mně navzdory
byla vyslyšena má tichá modlitba.*

O to víc cítím, že mi Bůh žehná!

(Z knihy Bruna Ferrera – Osvěžení pro dušipro duši, vydalo nakl. Portal 2015, přeložila I. Hlaváčová)

Marie Ohrálová

Humor

Opět ve „škole“

Ve čtvrtek 17. 10. 2013 byl zahájen již pátý ročník Akademie pro třetí věk při biskupství Ostravsko-opavském. Pro akademický rok 2013/2014 nabízí devět setkání s pestrým vzdělávacím programem.

Poprvé jsme se my, „studenti“ Akademie, setkali v tomto akademickém roce ve čtvrtek 17. 10. 2013 při slavnostní mši svaté v kostele sv. Václava v Ostravě. Bohoslužbu na zahájení akademického roku celebroidal biskup František Václav Lobkowicz. Ve své promluvě nám m.j. popřál hodně zdraví, úsilí ve studiu a abychom si nabyté vědomosti neuchovali jen v hlavě, ale aby nám sestoupily i do srdce a abychom je prožívali rovněž srdcem.

Po bohoslužbě následovala přednáška v konferenčním sále biskupství. Prvním hostem letošního ročníku Akademie pro třetí věk byl teolog z olomoucké fakulty ThDr. Josef Hromádka a hovořil na téma „Čím lákají východní náboženství.“ Téma bylo velice pozoruhodné a zajímavé. Ve své přednášce nám přiblížil tři největší, nejrozšířenější a nejstarší východní náboženství, která vznikla asi 3000 let před naším letopočtem – hinduismus, buddhismus a konfucianismus. Vysvětlil nám rozdíly mezi nimi a hlavně tato náboženství srovnával s křesťanstvím. Jelikož nás přednášející Indii, Čínu a Tibet osobně navštívil, byl jeho výklad o to působivější, když nám líčil třeba setkání s Matkou Terezou a současným dalajlámou.

Tak jako v předcházejících letech se i v tomto akademickém roce budu těšit na další zajímavou přednášku.

A.V.

=====

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI LISTOPADU

Sbírka DEN BIBLE

– neděle 17.11.2013 – odesílá se v plné výši pro potřebu České bibl. Společnosti a Českého katolického bibl. díla

Sbírka NA OPRAVY

– neděle 24.11.2013

Farnost Dolní Benešov

Vás zve na

Svatomartinský koncert

Sobota 9. listopadu 2013

v 17:00 hod

v kostele sv. Martina v Dolním Benešově

Učinkují:

Soubor dechových nástrojů

The Flash Brass

a

Ingrid Silná - varhany

*Vstupné dobrovolné – výtěžek bude použit na
úhradu výmalby kostela sv. Urbana
v D. Benešově – Zábřehu*

Dětem - Poznej a vymaluj

SOUTĚŽ !!!

DOPLŇOVAČKA - Vylušti tajenku

1. hlavní město Bulharska ; 2. vrchní část místnosti; 3. opak mladého; 4. budova na uložení sušené trávy; 5. malý cedník;
6. samice prasete; 7. pomůcka školáka;
8. nevidomý; 9. dravý pták

Své odpovědi vhod'te do krabičky „SOUTĚŽ“
v kostele,

nebo zašlete emailem

nas.nedelnicek@seznam.cz

Nejpozději do neděle 24.listopadu !!!

1	S				
2	S				
3	S				
4	S				
5	S				
6	S				
7	S				
8	S				
9	S				

Správná odpověď' z minulé soutěže:

Na spodním obrázku chybí úzká solnička a úzká sklenička. Navíc je tam struhadlo a nůž. Z šesti správných odpovědí byli vylosováni tyto výherci:

1. cena – kniha – **Honzík Hudeček** 6 let, **2.** cena – biblické karty - **Adam Hudeček** 9 let **3.** cena – biblické pexeso – **Gabriela Králová** 9 let.

Výhercům blahopřejeme.

Rodiče, pomozte svým dětem modlit se !!!

Ježíš jí řekl: „Já jsem vzkříšení a život.
Kdo věří ve mně, neumře na věky.“ (Jan 11, 25)

**Ježíši, říkám svým přátelům o tobě.
Říkám jim, že žiješ v nebi s Bohem.**

**Když věříme v Tebe,
budeme moci žít jednou
také v nebi... s TEBOU!**

**Rodiče:
Představujte si se svým dítětem, jaké to bude,
setkat se jednoho dne s Ježíšem v nebi.**

Ať „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné pokojné
a sváteční chvíle

Sv. Martin na benešovské hrázi.

Obraz namaloval pan Josef Vidlák

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypriána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22

Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“ P.Mgr. Pavel Kuchař, farář, Věra Dudová, Marie Ohrálová

email: nas.nedelnicek@seznam.cz internetové stránky: <http://farnost-dolnibenesov.webnode.cz/>

vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek

Zapsáno do evidence periodického tisku Ministerstva kultury pod číslem MK ČR E 1991